

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА	20
ІСТОРІЯ РЕЙНДЖЕРІВ	22
КЛЯТВА РЕЙНДЖЕРА	30
НАКАЗИ РОДЖЕРСА РЕЙНДЖЕРАМ	32
РЕЙНДЖЕРИ — КАВАЛЕРИ МЕДАЛІ ПОШАНИ	34
<i>Розділ 1</i> Принципи управління	36
<i>Розділ 2</i> Управління	51
<i>Розділ 3</i> Вогнева підтримка	105
<i>Розділ 4</i> Зв'язок	128
<i>Розділ 5</i> Підривні роботи	145
<i>Розділ 6</i> Пересування	163
<i>Розділ 7</i> Патрулювання	184
<i>Розділ 8</i> Відпрацювання бойових навичок	237
<i>Розділ 9</i> Військовий альпінізм	267
<i>Розділ 10</i> Застосування кулеметів	309
<i>Розділ 11</i> Операції в умовах міської забудови	332
<i>Розділ 12</i> Операції на воді	350
<i>Розділ 13</i> Патрулювання на машинах ...	378
<i>Розділ 14</i> Авіація	393

<i>Розділ 15</i>	Надання першої медичної допомоги	414
<i>Додаток А</i>	Ресурси	430
<i>Додаток Б</i>	Картки швидкого посилення / довідки	462

Дозволь ворогові підійти до себе
достатньо близько. Потім завдай
удару і, відстрибнувши, добий його
своїм тесаком.

МАЙОР РОБЕРТ РОДЖЕРС, 1759 рік

ПЕРЕДМОВА

В Інструкції з бойової підготовки ТС 3-21.76 у всіх відповідних випадках використано загальновійськові терміни. У тексті трапляються спеціальні загальновійськові терміни і терміни та визначення, які використовують в Армії США. Терміни, які вводить Інструкція ТС 3-21.76 (керівний документ), у тексті виділено курсивним шрифтом. У тексті терміни і визначення, для яких Інструкція ТС 3-21.76 є керівним документом, виділено жирним шрифтом. Для інших визначень, які наведено в тексті, терміни виділено курсивним шрифтом, а номер керівного документа/публікації подано після них.

Основна аудиторія Інструкції ТС 3-21.76 — рейнджери Армії США та підрозділи бойових родів військ. Командири й особовий склад штабів Армії, які є частиною об'єднаних оперативно-тактичних груп або багатонаціональних штабів, також повинні звертатися до відповідної спільної чи багатонаціональної доктрини, беручи до уваги масштаб військових операцій та розмір об'єднаних або багатонаціональних сил. Це видання також повинні використовувати інструктори та викладачі Армії США.

Командири, штаби й підлеглі мають переконатися, що їхні рішення та дії відповідають застосовним правовим нормам законодавства США, міжнародного права і (у деяких випадках) права країни перебування. Командири на всіх рівнях зобов'язані переконатися, що ввірені їм військовослужбовці діють згідно з правом війни та правилами ведення бою (ROE). (Див. бойовий статут FM 27-10.)

Це видання адресоване регулярній Армії, Сухопутним військам Національної гвардії (ARNG)/Національній гвардії Армії США (ARNGUS), Резерву Армії США (USAR), а також Корпусу морської піхоти США. Якщо не зазначено інше, у цьому виданні іменники та займенники чоловічого роду не стосуються виключно осіб чоловічої статі.

Організація, яка ініціювала публікацію цього видання, — Навчальний центр передового досвіду Армії США (MCoE). Агентство, яке підготувало видання, — Навчальний центр передового досвіду Армії США, Форт-Беннінг, штат Джорджія. Коментарі та рекомендації щодо змін можна подати будь-яким з наведених способів — поштою США, електронною поштою, факсимільним або телефонним зв'язком — за умови використання та відповідності формату Міністерства Армії США, Форма 2018 (*рекомендовані зміни публікацій та бланків*). Контактна інформація:

E-mail: usarmy.benning.tradoc.mbx.artb-s3-operations@mail.mil

Телефон: (706) 544-6448 (DSN 834)

Факс: (706) 544-6421 (DSN 834)

Поштова адреса: Командиріві Навчальної бригади рейнджерів та десантників: ATSH-RB, 10850 Schneider Rd, буд. 5024 Форт-Беннінг, Джорджія 31905

ІСТОРІЯ РЕЙНДЖЕРІВ

Історія американських рейнджерів — довга та яскрава сага про сміливість, відвагу й непересічні лідерські якості. Це історія про людей, чиї навички в мистецтві ведення бою рідко кому вдавалося перевершити. Тут ідеться лише про найвидатніші з їхніх численних подвигів.

Рейнджери виконували переважно оборонні завдання, аж поки під час Війни короля Філіпа в 1675 році рота Незалежних рейнджерів Бенджаміна Черча (з Плімутської колонії) не здійснила успішні рейди на сили ворожо налаштованих індіанців. У 1756 році майор Роберт Роджерс із Нью-Гемпширу завербував дев'ять рот, які склалися з американських колоністів, для участі на боці англійців під час Франко-індіанської війни. Методи і способи боротьби рейнджерів були схожі на дії жителів американських прикордонних поселень. Майор Роджерс був першим, хто застосував їх на свою користь, зібрав та об'єднав у бойову доктрину регулярної організованої бойової сили.

Методи ведення бою, якими користувалися перші рейнджери, згодом під час Війни за незалежність США розвинув полковник Деніел Морган, який створив підрозділ під назвою «Стрільці Моргана». За словами генерала Бургойна, люди Моргана були «найвідомішим підрозділом Континентальної армії, усі вони влучно стріляли».

Френсіс Меріон, «Болотний Лис», організував інший видатний підрозділ часів Революційної війни, відомий як «Партизани Меріона». Партизани Меріона налічували від декількох осіб до кількох сотень і діяли як спільно, так і незалежно

від решти частин армії генерала Вашингтона. Діючи в болотистих районах Кароліни, вони руйнували комунікації англійців і зривали надання їм допомоги з боку лоялістів, значно сприяючи перемозі американців.

Громадянська війна в США стала приводом для створення спеціальних підрозділів, таких як рейнджери. Джон Мосбі, майстер рішучого і вмілого застосування кавалерії, був одним із найвидатніших рейнджерів Конфедерації. Він вірив, що за допомогою швидких і неочікуваних дій можна змусити противника охороняти сотні пунктів одночасно. Тоді можна завдати удару по одному з найуразливіших місць і бути впевненим у своїй вагомій перевазі.

Коли Америка долучилася до Другої світової війни, рейнджери знов почали вписувати свої імена на сторінки історії. 19 червня 1942 року майор Вільям Дарбі організував у Каррікфергусі, що в Північній Ірландії, та ввів у дію 1-й батальйон рейнджерів. До особового складу увійшли персонально відібрані добровольці; п'ятдесят із них узяли участь у Дьєппському рейді на північному узбережжі Франції разом із британськими та канадськими «командос». 1-й, 3-й і 4-й батальйони рейнджерів відзначилися в кампаніях у Північній Африці, на Сицилії та в Італії. Батальйони рейнджерів майора Дарбі очолили висадку 7-ї армії в Джелі та Лікаті під час вторгнення на Сицилію, зігравши провідну роль у наступній кампанії, яка завершилася захопленням Мессіни. Вони проникли за лінію фронту та здійснили атаку проти Чистерни, де вночі в ближньому багнетному й рукопашному бою фактично знищили цілий німецький парашутний полк.

2-й і 5-й батальйони рейнджерів брали участь у висадці в Нормандії в день «Д» на ділянці «Омаха». Під час цих запеклих боїв на пляжі рейнджери отримали свій офіційний девіз. Оскільки ситуація стала критичною, командир 29-ї піхотної дивізії вирішив, що сили вторгнення повинні зачистити пляж і просунутися вглиб. Тоді він звернувся до підполковника Макса Шнейдера, командира 5-го батальйону рейнджерів,